
SJORS
van de Rebellenclub
28 maart 1964
VERSCHIJNT
WEKELIJKS
Nr.
13

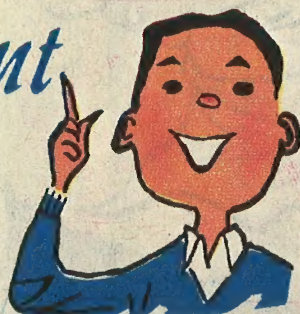

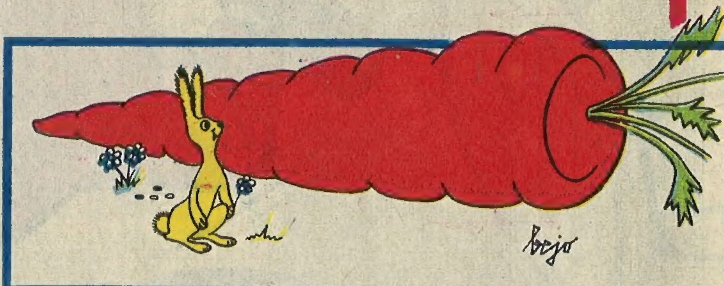

ONZE CORRESPONDENTIE- EN RUILRUBRIEK

Aggie Avenarius (14), Roland Holststraat 36, Breda, wil corresponderen met een prot. jongen of meisje van haar leeftijd uit Nederland. Hobby's: paardrijden, schilderen, tekenen en gitaar spelen. • *Christ Baselier (17), Pastoor Kerckerstraat 6, Welberg, Steenbergen (N.-Br.)*, wil corresponderen met een meisje van zestien of zeventien jaar, liefst uit Gelderland of Limburg. Hobby's: judo, voetbal en gitaarmuziek. • *Annemiek Borst (16), Spierdijkerweg 133, Spierdijk (N.-H.)* en *Ina van Kampen (17), Noord Spierdijk O 2, Spierdijk (N.-H.)*, willen corresponderen met twee jongens, liefst twee vrienden, van zeventien of achttien jaar. • *Mirjam de Boer (14), Mekkelholtsweg 67, Enschede* en *Christine ten Vergert (15), Mekkelholtsweg 63, Enschede*, willen corresponderen met twee r.k. schoolgaande vriendinnen van hun leeftijd, uit België. Hobby's: trekken en kamperen. • *Anny Hoefman (12), Hogestraat 28, Aalten (Gld.)*, zoekt een correspondentievriend of -vriendin van haar leeftijd. • *Marianne Deuss (13), Bergstraat 11, Born (L.)*, wil corresponderen met een jongen of meisje van haar leeftijd uit Engeland of een ander Engelstalig land. Wie kan haar aan een adres helpen? • *Anne-Marie Wensink (15), Zoekeweg 6, Losser (Ov.)* en *Lies Loohuis (15), Honingloweg 5, Losser (Ov.)*, zoeken twee r.k. correspondentievrienden van zestien of zeventien jaar. Hobby's: film en moderne muziek. • *Doeke Wiersma (16), Poelestraat 1, Kantens (Gron.)* en *Klaas Broekhuizen (16), Poelestraat 5, Kantens (Gron.)*, zoeken twee correspondentievriendinnen van vijftien of zestien jaar. • *Gerda Wolters (15), Oranjestraat 6, Losser (Ov.)*, wil corresponderen met een r.k. jongen van zestien of zeventien jaar. Hobby's: dansen, film, moderne muziek en wandelen. • *Dick Bader, Noordeinde 16, Zevenhoven*, wil corresponderen met een meisje van veertien jaar. Hobby's: schaatsen, voetballen, zwemmen, foto's van filmsterren en moderne muziek. • *Willy Brongersma (18), Dracht 34, Heerenveen*, zoekt een correspondentievriend van achttien of negentien jaar. • *Hanjo van Breenen (16), Eikenlaan 83, Rhenen (Utr.)*, wil corresponderen met een meisje of jongen van vijftien of zestien jaar. Hobby's: voetballen en tafeltennis. • *Laurina van Dijk (13), Dorpsstraat 63, Bleiswijk (Z.-H.)*, wil corresponderen met een r.k. meisje van haar leeftijd. • *Sonja Majoor (13), Beukenlaan 27, Soest* en *Ineke van Esveld (13), Oude Grachtje 7, Soest*, zoeken een r.k. correspondentievriendin van hun leeftijd, liefst uit Zuid-Limburg. Hobby's: postzegels, schaatsen, lezen, zwemmen. • *Henny Briggeman (17), Hilseweg 3, Rockanje (Z.-H.)*, wil corresponderen met een jongen of meisje van haar leeftijd of ouder, liefst uit Ruurlo of omgeving. • *Nelly Briggeman (13), Hilseweg 3, Rockanje (Z.-H.)*, wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd of ouder, liefst uit Sneek of omgeving. • *Riet Tetteroo, Pastoor Vinkensteinstraat 48, Kwintsheul (Z.-H.)*, zoekt een correspondentievriend of -vriendin. Hobby's: foto's van filmsterren, zwemmen en lezen. • *Annie Klotz, Aertwillemstraat 22, Volkel*, wil corresponderen met een jongen of meisje van twaalf jaar. • *Magda Heijltjes (15), Voorterstraat 107, Kerkrade*, wil corresponderen met jongens en meisjes

van haar leeftijd. • *Jan (11)* en *Johan (8) Glas, Drieboomlaan 281, Hoorn*, willen postzegels van verschillende landen van Europa ruilen. • *Lida Verhoeven (16), Röntgenstraat 5, Amersfoort*, en *Anja v. d. Bogert (15), Sumatrastraat 35, Amersfoort*, willen corresponderen met twee jongens, liefst vrienden, van hun leeftijd.

Vervolg op bladzij 25

DINKIE
DOOR
CAROL VOGES

EVEN LATER...
DAT WAS EEN HELE KLIM, MAAR WE ZIJN WEER BOVEN!
KAPITEIN, WE MOETEN VLUG DE POLITIE GAAN WAARSCHUWEN!

TEGEN DIE BENDE KUNNEN WIJ NIETS BEGINNEN! DE POLITIE OP HET VASTELAND MOET GEWAARSCHUWD WORDEN!
JA, JA! MAAR HOE?

IN HET KAMP...
WAT ZULLEN WE VANAVOND HEERLIJK VAN ONZE VIS SMULLEN, PROF!
IK GOOI NOG WAT HOUT OP HET VUUR.
NEE MAAR! DAAR ZIJN DINKIE EN DE KAPITEIN! WAT HEBBEN DIE EEN HAAST!

HEE, DINKIE, HEB JE ZO'N HAAST OMDAT JE MIJN ZELF GEVANGEN VERSE ZEEBANKET RUIKT?
STILTE! DINKIE HEEFT IETS TE VERTELLEN... DUS ALLEMAAL DE EETSALON POTDICHT!

DINKIE VERTELDE VAN DE GROT DIE ZE HAD ONTDEKT, EN HOE ZE LATER MET DE KAPITEIN HAD GEZIEN, DAT DE BENDE DE KOSTBARE SCHATTEN OPSTAPELDE TEGEN DE WANDEN VAN DE ONDERAARDSE GEWELVEN.
WIJ ZIJN NIET IN STAAT BEN BONKERT TE ONTMASKEREN EN DAAROM MOETEN WE DE POLITIE VAN HET VASTELAND INSCHAKELEN!
POLITIE!

DAN GAAN WE MET ONS HOUTVLOT DE POLITIE OPHALEN. HA, HA!
WE MOETEN DE WATERPOLITIE HEBBEN!
MAAR HOE KUNNEN WE VANAF DIT EILAND DE POLITIE WAARSCHUWEN?

WAT IS DAT TOCH VOOR DOM GEPRAAT, DINKIE? DE POLITIE WAARSCHUWEN... ONMOGELIJK! HOE KAN DE POLITIE WETEN, DAT WIJ HIER OP HET EILAND RODIA ZITTEN, TERWIJL DE SCHATTEN ONDER ONZE OGEN WORDEN WEGGEKAAPT?!

RUSTIG BLIJVEN! JULLIE, OVERGEHAALDE LANDROTTEN, MOETEN RUSTIG BLIJVEN! GEEN PANIEK, MAAR KALM OVERLEG, DAT IS HET BESTE. BASTA!

IK HEB EEN HEEL MOOI PLANNETJE!
NEE, MENSEN, LUISTER! IK HEB EEN GOED IDEE!
DE BOEVEN! DE LELIJKE ROVERS!
POLITIE! RODIA!

POLITIE

WINNETOU
DE MAN VAN DE PRAIRIE
DOOR DR. KARL MAY

IN ST. LOUIS ONTMOET OLD SHATTERHAND WEER EEN GOEDE OUDE KENNIS.
JAMMER DAT IK U AL WEER ZO GAUW MOET VERLATEN, MENEER HENRY! MAAR U WEET: IK BEN OP ZOEK NAAR WINNETOU. EN HIJ HEEFT NU AL EEN VOORSPRONG VAN TWEE DAGEN OP MIJ.
U HEBT IN ELK GEVAL NU UW SALARIS KUNNEN INNEN, OLD SHATTERHAND. IK WENS U VEEL SUCCES!

SAM, DICK EN WILL, IK MOET NU OOK AFSCHEID VAN JULLIE NEMEN. MAAR JULLIE ZIEN MIJ TERUG!
WEES VOORZICHTIG! IK VRAAG ME AF OF IK ER VERSTANDIG AAN DOE JE ALLEEN TE LATEN GAAN.
TOT ZIENS EN VAARWEL!
GOEDE REIS!

IN NEW ORLEANS VINDT OLD SHATTERHAND HET SPOOR VAN WINNETOU WEER TERUG EN SCHEEPT ZICH IN VOOR NEW YORK...

...MAAR HET SCHIP VERGAAT JAMMERLIJK.
ÖEF! IK HEB EEN LELIJK HALFUURTJE BELEEFD!

HIJ BELANDT TENSLOTTE ZONDER EEN CENT OP ZAK IN EEN GROTE STAD, WAAR HIJ WEG NOCH STEG WEET.
IK MOET ZORGEN DAT IK EEN BAANTJE KRIJG OM IN MIJN LEVENSONDERHOUD TE VOORZIEN.

OP DIT KANTOOR WORDT EEN PRIVÉ-DETECTIVE GEVRAAGD.
PRIVATE
J. TAYLOR

EEN WEEK LATER...
UW PROEFTIJD IS GOED GESLAAGD, MENEER. VANMIDDAG ZAL IK U IN KENNIS BRENGEN MET EEN BELANGRIJKE KLANT VAN ONS.

OLD SHATTERHAND KRIJGT VAN TAYLOR ZIJN EERSTE GROTE OPDRACHT.
DE BANKIER OHLERT ZAL U PERSOONLIJK ALLES UITLEGGEN.

IK HEB MAAR ÉÉN ZOON... EN DIE IS SPOORLOOS VERDWENEN. HET BEGON ZO...

WILLIAM, DE ZOON VAN OHLERT, IS EEN DROMERIGE JONGEMAN VAN VIJFENTWINTIG JAAR, DIE ZIJN VADER HEEL WAT ZORGEN GEEFT. MENEER OHLERT HEEFT WILLIAM OP ZEKERE DAG IN KENNIS GEBRACHT MET EEN ZENUWARTS DIE ZICH GIBSON NOEMT, IN DE HOOP DAT DEZE EEN GOEDE INVLOED OP Z'N ZOON ZOU UITOEFENEN. KORT DAARNA VERDWIJNEN BEIDEN ZONDER EEN SPOOR ACHTER TE LATEN.

WILLIAM HEEFT EEN GROOT BEDRAG AAN GELD VAN HUIS MEEGENOMEN. BOVENDIEN BLIJKT HIJ NOG VIJFDUIZEND DOLLAR BIJ EEN BANK IN CINCINNATI TE HEBBEN OPGENOMEN.
HET IS DUIDELIJK DAT DIE GIBSON EEN EERSTEKLAS OPLICHTER IS. HIJ WORDT AL LANG DOOR DE POLITIE GEZOCHT.

ALS PRIVÉ-DETECTIVE MOET IK DUS DE ZAAK VAN MENEER OHLERT UITZOEKEN. LAAT IK EERST EENS NAGAAN OF DIE JONGEMAN SOMS NOG IN CINCINNATI VERTOEFT.

WILLIAM OHLERT IS AAN DIT LOKET GELD KOMEN HALEN. HIJ HAD EEN VRIEND BIJ ZICH. SAMEN ZIJN ZIJ NAAR NEW ORLEANS VERTROKKEN. MEER WETEN WIJ OOK NIET.

EN IN NEW ORLEANS GAAT OLD SHATTERHAND RECHTSTREEKS NAAR HET POLITIEBUREAU.
...OM KORT TE GAAN, IK VERWACHT DAT HIJ NOG WELEENS BIJ EEN BANK GELD ZAL OPNEMEN. BIJ ZO'N GELEGENHEID ZOU U HEM TE PAKKEN KUNNEN KRIJGEN.
POLICE
U KUNT OP ONZE MEDEWERKING REKENEN, MENEER.

CAFE CREOLE
DAN KAN IK NU VERDER NIETS ANDERS DOEN DAN RUSTIG AFWACHTEN... EN HIER WAT VERFRISSENDS GAAN DRINKEN.

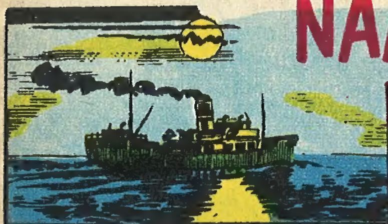

WAT IS HET HIER VOL! KIJK, DAAR IS NOG NET EEN PLAATSJE VRIJ.

MAG IK HIER PLAATSNEMEN?
HEBT U GELD BIJ U OM UW CONSUMPTIE TE BETALEN?

NATUURLIJK!
WAAROM VRAAGT U MIJ DAN OF U MAG GAAN ZITTEN? U BENT NOG EEN GROENTJE!

ARANZ ·68
ALS U DIE BELEDIGING NIET TERUGNEEMT, ZAL IK U BEWIJZEN DAT U ZICH VERGIST.
WEL, WEL! OLD DEATH IS HEUS GEEN MAN, DIE BANG IS VOOR DREIGEMENTEN!
60.

NAAR VREEMDE LANDEN

JOAN RIDLEY EN JOE WILSON, SCHIPBREUKELINGEN VAN DE THISBE, HADDEN EEN BRIEF VAN KAPITEIN SELBY, WAARIN STOND, DAT DE REDER PROUST HEM HAD BEVOLEN HET SCHIP TE LATEN VERGAAN. TOEN ZE OP MONORAKA-EILAND MET HUN VRIEND MOTU NAAR JOANS VADER ZOCHTEN, WERDEN ZE DOOR DE KANNIBALEN GEVANGENGENOMEN. JOE VERMOEDDE DAT MENEER RIDLEY IN DE HUT VAN DE MEDICIJNMAN WERD VASTGEHOUDEN.

JOAN WAS RADELOOS! EEN BLANKE MAN ZAT IN DE HUT VAN DE MEDICIJNMAN — DAT KON NIEMAND ANDERS ZIJN DAN HAAR VADER! ZE WILDEN HEM GAAN BEVRIJDEN, MAAR HOE ZOUDEN ZE DE HUT BINNEN MOETEN KOMEN?

DIE AVOND, TOEN HET DONKER WAS GEWORDEN, BRACHT DE BEWAKER HUN AVONDMAALTIJD. MOTU GING ZIJN PLAN UITVOEREN...

DE DRIE WACHTTEN MET SPANNING OP WAT ER ZOU GAAN GEBEUREN...

TOEN DE TWEE MANNEN WEG WAREN, KWAMEN ZE UIT HUN SCHUILPLAATS EN SLOPEN NAAR DE HUT, WAARIN ZIJ VERMOEDDEN ARTHUR RIDLEY GEVANGEN ZAT!

SNEL SNEED JOE DE TOUWEN DOOR. HOE KWAM PROUST IN DEZE HUT? HOEWEL DE REDER VELE MALEN HAD GEPROBEERD HEN TE DODEN EN KAPITEIN SELBY'S BRIEF TE STELEN, WILDE JOE HEM TOCH NIET DOOR DE KANNIBALEN LATEN OFFEREN. HIJ WIST NIET DAT PROUST EN DE OUDE PROFESSOR MEREDITH DEZELFDE WAREN.

BLIKSEMS, JOE! DAAR KOMT IEMAND AAN!
VLUG, MENEER PROUST! DOE NET ALSOF U NOG VASTGEBONDEN ZIT!

PROUST GING WEER ZITTEN EN DE DRIE ANDEREN HIELDEN ZICH DOODSTIL. EVEN LATER KWAM KOBO BINNEN...
MOTU, SLA HEM NEER!

HOUD HEM, MOTU! IK BIND HEM VAST MET DE TOUWEN VAN PROUST!
MISSCHIEN HEEFT IEMAND ONS GEHOORD!

HIERVOOR ZULLEN JULLIE BOETEN!

INMIDDELS HADDEN OOK DE ANDERE INBOORLINGEN VAN HET DORP GEMERKT, DAT ER IETS AAN DE HAND WAS. ZE RENDEN HUN HUTTEN UIT EN MET HUN SPEREN IN DE HAND BEGONNEN ZE DE ACHTERVOLGING...

O JOE, WAT EEN GELUK! KIJK, EEN KANO!

DE KANNIBALEN ZULLEN ER WEL VOOR ZORGEN, DAT JULLIE NOOIT MEER HET VERGAAN VAN DE THISBE KUNNEN VERTELLEN!
DAAR GAAT HIJ! WIJ ZITTEN IN DE VAL!

WE MOETEN ONS VERBERGEN! ELK OGENBLIK KUNNEN DE KANNIBALEN KOMEN!
ONZE ENIGE KANS IS OM IN DEZE BOOM TE KLIMMEN!

SCHIET OP, MOTU! ZE KOMEN!
DE DRIE HOORDEN DE INBOORLINGEN DICHTERBIJ KOMEN EN SNEL KLOMMEN ZE HOOG IN DE BOOM...
IK KAN NIET VLUGGER!

MAAK GEEN GELUID! ZE ZIJN BENEDEN ONS!
ZOUDEN DE KANNIBALEN HEN ONTDEKKEN?

De laatste voorstelling van het circus van Angela's oom Jack zou gaan beginnen; een belangrijke voorstelling, want een machtige impresario zou komen kijken...

De vrolijke vijf

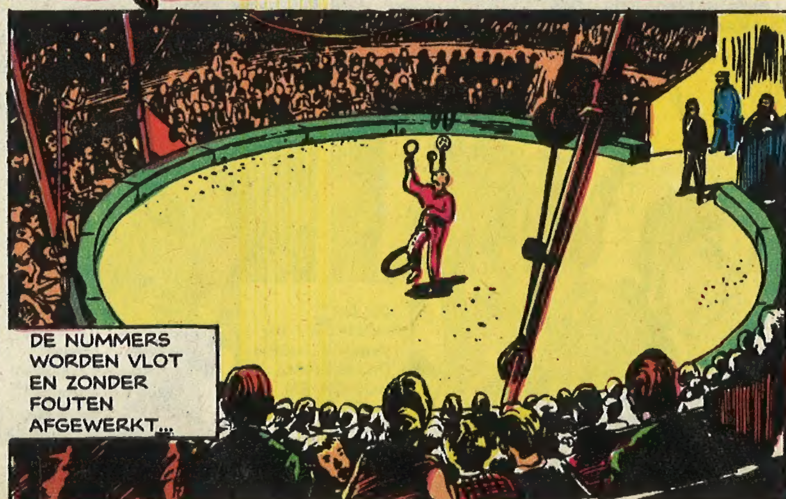

van de Edelweiss-school

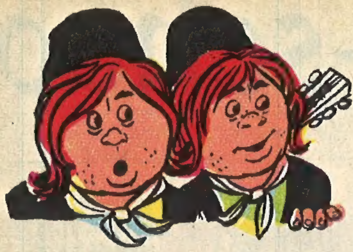

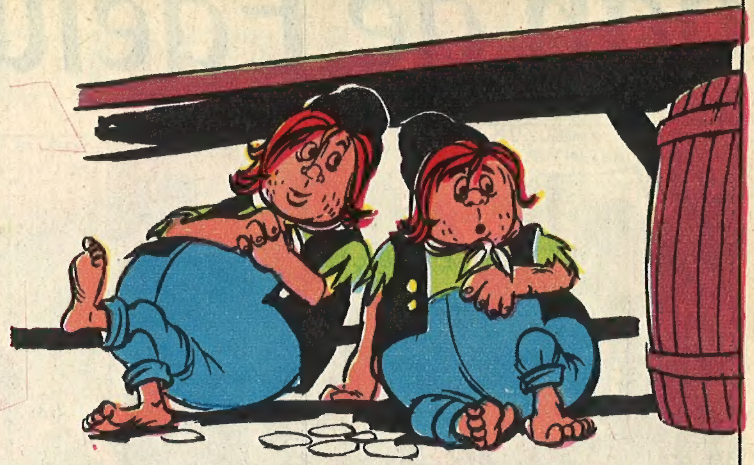

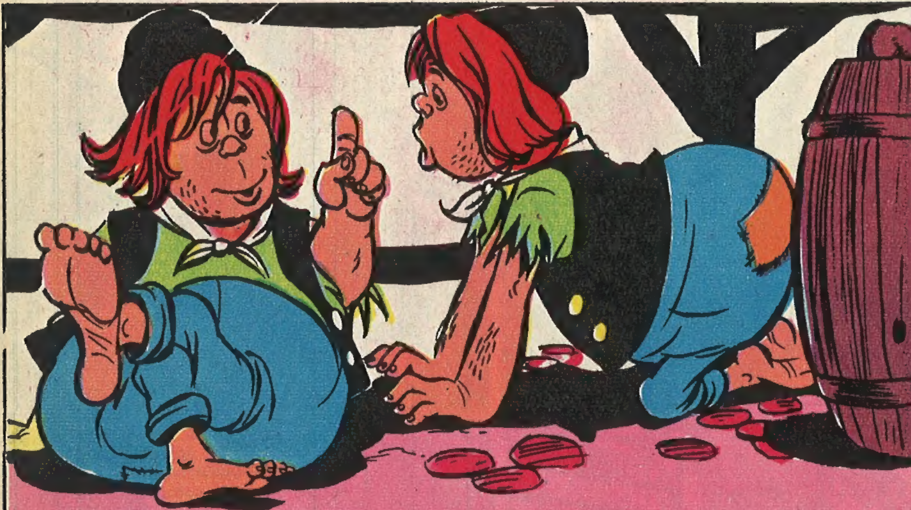

Freek en Frank

ONZE VRIENDEN WAREN NAAR DE STAD GEGAAN. OP DE MARKT TROK VOORAL EEN KRAAMPJE MET WORST HUN AANDACHT...

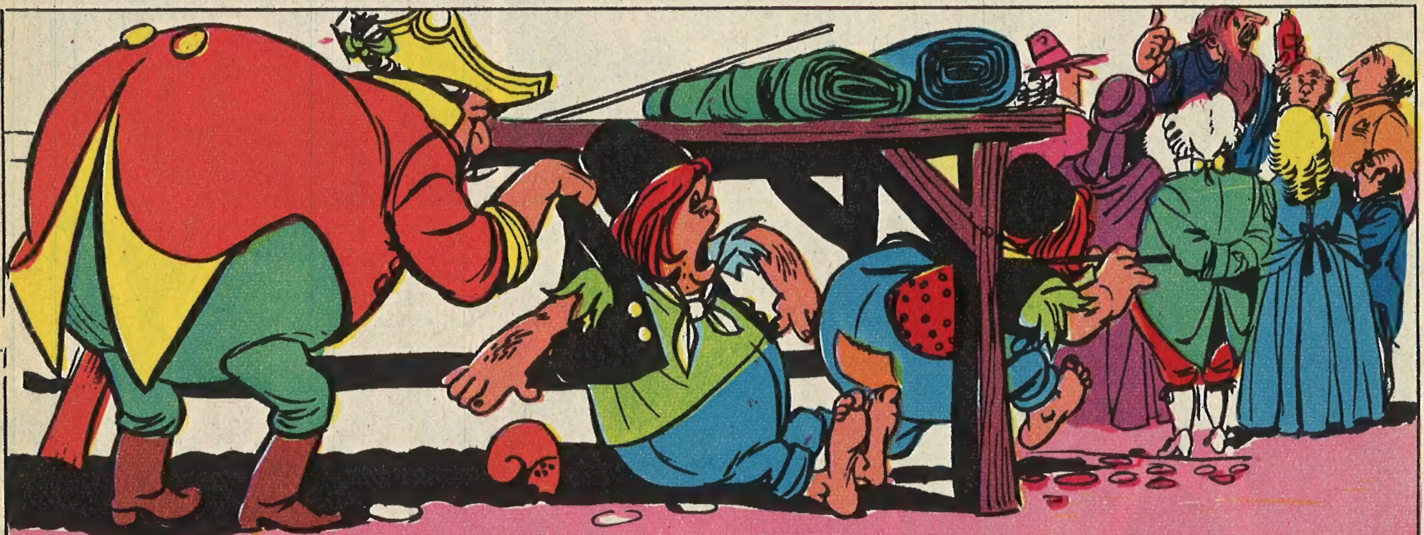
„DE MENSEN ZIJN TEGENWOORDIG LANG NIET ZO AARDIG MEER ALS VROEGER," ZUCHTTE FRANK, TERWIJL ZE ONDER EEN MARKTKRAAMPJE UITRUSTTEN. „ZE BEWAKEN ALLES EN HEBBEN GEWOON GEEN MEDELIJDEN MET ARME ZWERVERS!"

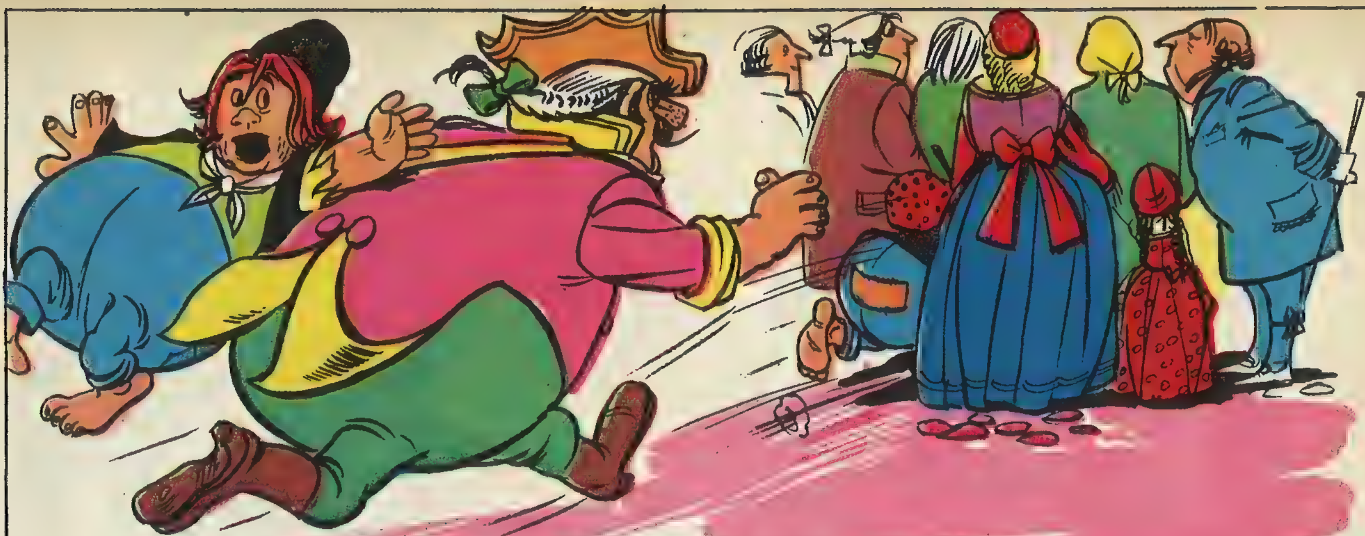
„OCH," LACHTE FREEK GEHEIMZINNIG, „JE MOET DE MOED NIET DIRECT LATEN ZAKKEN. MET EEN KLEIN BEETJE HANDIGHEID KOM JE EEN HEEL EIND!"

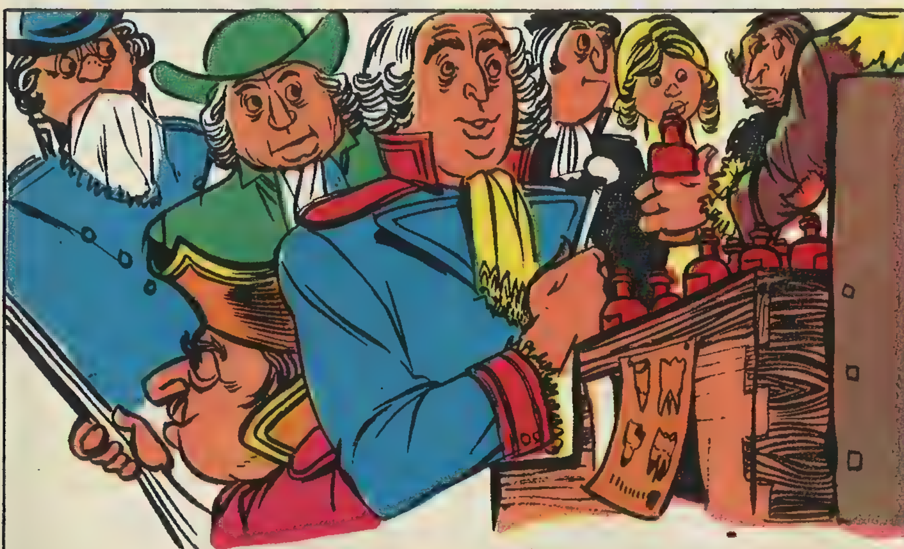

EN UIT ZIJN BUNDELTJE HAALDE HIJ EEN GROTE WORST TE VOORSCHIJN, DIE ZE EERLIJK SAMEN DEELDEN...

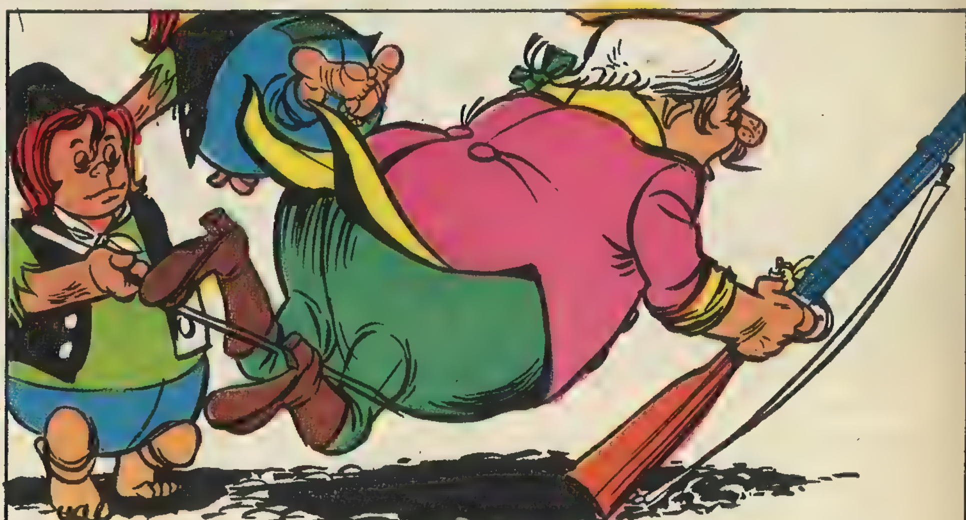
NU KONDEN ZE EINDELIJK HET KNORREN VAN HUN MAAG BEDWINGEN, MAAR OPEENS VOELDE FRANK EEN GROTE, HARDE HAND AAN ZIJN KRAAG. FREEK HAD HET GEVAAR GEZIEN EN KOOS HET HAZEPAD...

DE SCHREEUWENDE FRANK MET ZICH MEESLEUREND ZETTE DE WOEDENDE POORTWACHTER FREEK ACHTERNA. DIE ZAG EEN GROEPJE MENSEN OM EEN KWAKZALVER HEEN STAAN EN ZAG KANS TUSSEN HEN TE VERDWIJNEN.

DE POORTWACHTER GAF DE ACHTERVOLGING NIET OP EN IJVERIG ZOCHT HIJ TUSSEN DE MENIGTE.

FREEK GLUURDE VOORZICHTIG NAAR ZIJN ACHTERVOLGER EN BEPEINSDE HOE HIJ ZIJN VRIEND KON HELPEN.

„OPGEPAST, DAAR KOMEN ZE AAN! NU MOET IK VLUG HANDELEN!"

ALS DE WEERLICHT STAK HIJ ZIJN STOK TUSSEN DE BENEN VAN DE POORTWACHTER, DIE PROMPT STRUIKELDE. FRANK BELANDDE MET EEN GROTE BOOG TUSSEN DE MENIGTE...

EEN REIS VAN 24

De Venetiaan Marco Polo was een van de eerste ontdekkingsreizigers ter wereld. Hij maakte reizen naar het in die tijd zo geheimzinnige oosten. - De langste reis die hij maakte duurde vierentwintig jaar!

Marco Polo was zeventien jaar oud toen zijn vader Nicolo en zijn oom Maffeo zich opmaakten om opnieuw op reis te gaan naar het geheimzinnige oosten. Twee jaar daarvoor waren ze teruggekeerd van een reis naar China, die maar liefst tien jaar geduurd had. Ze waren dwars door de onmetelijke Gobiwoestijn getrokken en ze waren aan het hof geweest van Kublai Khan, de heerser aller Tartaren.

Marco had zijn vader vaak horen spreken over de rijkdom en de schitterende praal aan het hof van de khan en hij had al verscheidene malen gevraagd of hij niet eens mee op reis mocht. Deze keer vroeg hij het weer. Vader Nicolo besprak de kwestie met oom Maffeo en de mannen stemden toe. Marco mocht hen vergezellen.

De Polo's leefden in de dertiende eeuw en een reis naar het oosten was in die tijd iets opzienbarends. Van landen als China, Rusland en Japan wist men in Europa vrijwel niets en de moeilijkheden, die men op zo'n reis moest overwinnen, maakten dat alleen zeer sterke kerels het tot een goed einde konden brengen. Marco wist dat zijn vader en zijn oom op verzoek van Kublai Khan waren gaan spreken met de paus, want de heerser der Tartaren wilde meer weten van het christendom. Ze zouden de khan nu het antwoord van de paus gaan brengen.

Eindelijk brak de dag van vertrek aan. De drie Polo's gingen in Venetië scheep met bestemming Syrië. In hun gezelschap bevonden zich twee monniken, die door de paus waren afgevaardigd om het volk van de Tartaren tot het christendom te bekeren. De reis voerde vervolgens naar Armenië. Onderweg bereikte hen het nieuws, dat de sultan van Babylonië Armenië was binnengevallen en dat zijn legers bezig waren het land te plunderen. De twee monniken werden door dit bericht zo bang, dat zij weigerden verder mee te gaan. Wat de Polo's ook deden of zeiden, de monniken lieten zich niet overhalen en keerden terug.

Gedurende de volgende drie jaar reisden Nicolo, Maffeo en Marco Polo verder. Tenslotte bereikten ze het hof van de khan in Yenking, dat op de plaats van het tegenwoordige Peking lag. Vader en oom Polo stelden Marco aan de heerser voor en deze was zeer vriendelijk tegenover de jongeman. Hij werd met grote eerbied behandeld en hij ontving vele titels en eerbewijzen. De khan had zoveel met Marco op, dat hij hem benoemde tot gouverneur van de havenstad Yangchow.

Na enige tijd wilden de Polo's graag weer terug naar hun geliefd Venetië. Ze verzochten Kublai Khan hun de passen ter hand te stellen, die nodig waren om veilig door het land van de oorlogszuchtige Tartaren te reizen. Maar de khan wilde niet van hun plan horen; hij wenste dat de Polo's aan zijn hof zouden blijven en hem als raadgevers terzijde zouden staan. Intussen liet de heerser Marco naar India gaan om daar voor hem verschillende opdrachten uit te voeren.

In het jaar 1292 zat Kublai Khan met een ernstige moeilijkheid. De heerser had een van de Mongoolse prinsessen van zijn hofhouding uitgehuwelijkt aan de sjah van Perzië. Nu rees de vraag wie het meisje naar Perzië zou brengen. Niemand van Kublai Khans onderdanen voelde er wat voor om de gevaarlijke en lange reis naar Perzië te ondernemen. De Polo's echter, die wisten dat Perzië buiten de machtssfeer van de khan lag, boden zich aan om deze opdracht uit te voeren. Als ze eenmaal in Perzië waren, zouden ze zonder veel moeite door kunnen reizen naar Venetië. Tenslotte gaf de khan toestemming, maar voor zij vertrokken liet hij hen plechtig beloven dat ze na het volbrengen van hun taak naar hem zouden terugkeren. Met veertien schepen en bijna tweeduizend man soldaten gingen de drie Polo's met de prinses op weg naar het land van de Perzen. Twee volle jaren lang zwalkten ze op zee rond en honderden van hun begeleiders vonden tijdens de reis de dood.

Maar tenslotte bereikten de schepen Perzië en de prinses kon veilig bij de sjah gebracht worden. Op dat ogenblik bereikte de Polo's het nieuws dat Kublai Khan gestorven was. Ze vonden dat ze nu ontslagen waren van hun belofte om naar China terug te gaan en besloten naar Venetië te reizen. Toen ze daar aankwamen, waren ze precies vierentwintig jaar uit de stad weggeweest.

Enige tijd later brak er een oorlog uit tussen de steden Genua en Venetië en de Polo's moesten, zoals gebruikelijk was bij de rijke families van de stad, een schip uitrusten om aan het

gevecht deel te nemen. Marco kocht een galei. In 1296 voer hij ermee naar Genua. Tijdens een zeeslag werd zijn schip in brand geschoten en geënterd door de Genuezen. Marco viel in handen van de vijand en werd in Genua gevangengezet. Een van zijn medegevangenen was een zekere Rusticiano, die — en dat was een uitzondering in die dagen — de kunst van het schrijven verstond. Om de tijd te doden vertelde Marco aan Rusticiano wat hij op zijn reizen had meegemaakt. Drie jaar later werd Marco vrijgelaten; hij keerde terug naar Venetië. Rusticiano maakte van zijn aantekeningen een boek, dat hij ,,De reizen van Marco Polo'' noemde. Uit dit boek kwam men in Europa veel over China en het Verre Oosten te weten. Met Marco's boek als gids reisden in de jaren daarna veel handelslui en kooplieden naar China en op die manier werd een brug geslagen tussen Europa en het oosten.

Op de tekening hierboven zie je het ogenblik afgebeeld, waarop Marco, vergezeld van zijn vader en zijn oom, voor het eerst de heerser Kublai Khan ontmoet.

Billie Turf

het dikste studentje ter wereld

HARRY HAM WAS KAMPIOEN ROEIEN VAN DE JONGENSSCHOOL, MAAR BILLIE SLOEG ZIJN PRESTATIE NIET HOOG AAN.

BOTEN-
HUIS
ALLE JONGENS MOETEN MEEDOEN AAN DE ROEIWEDSTRIJDEN H.KWEL
HA, HA, MIJ KRIJGEN ZE DAAR NIET VOOR!

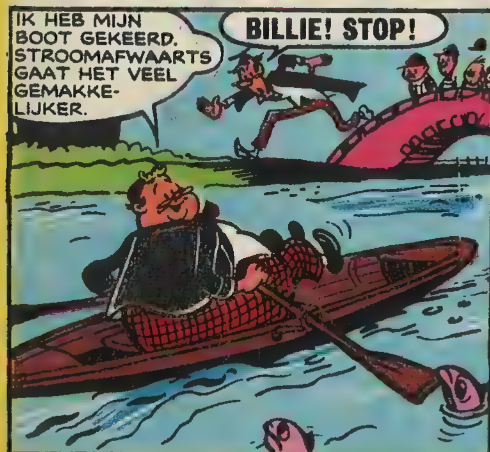
MENEER, IK KAN NIET MEEDOEN. MIJN ARMEN ZIJN HELEMAAL STIJF.
HM, DAN MOET JE MAAR THUISBLIJVEN.

WELKE BEHANDELING ZAL IK GEVEN?
GEEFT U MIJ MAAR FLINK VEEL KRENTENBOLLEN EN EEN PAAR FLESSEN LIMONADE!

HET VOLGENDE OGENBLIK VIEL BILLIE VAN SCHRIK BIJNA UIT ZIJN BED...
DIT IS DE BESTE BEHANDELING VOOR BLADLUIS.
HELP! IK WIL NIET GEPRIKT WORDEN!

WAAG HET NIET MIJ MET DAT VRESELIJKE DING AAN TE RAKEN! BOVENDIEN HEB IK GEEN BLADLUIS!
BROEIKAS

DOMMERD, MET DEZE SPUIT BEHANDEL IK DE PLANTEN IN DE BROEIKAS!

TREK JE KLEREN AAN, AANSTELLER! MORGENOCHTEND ZAL HARRY JOU EENS LEREN WAT ROEIEN IS.
BOTENHUIS

DENK MAAR NIET DAT JE MIJ VERSLAAT! IK WED DAT IK VEEL VLUGGER VAN HIER NAAR DE BRUG ROEI DAN JIJ!
HA, HA! DIE BILLIE!
GOED, AANGENOMEN.

DE VOLGENDE MORGEN HEEL VROEG...
IK MÓET DIE RACE WINNEN!

IK ZAAG EEN STEL GATEN IN HARRY'S BOOT. DAN ZINKT HIJ ALS EEN BAKSTEEN!
BOTENHUIS

IK GA DE WEDSTRIJD WINNEN, JONGENS! HARRY'S BOOT IS ZO LEK ALS EEN MANDJE. VANDAAR!
KLAAR VOOR DE RACE, BILLIE?

WEDDEN DAT JE HET VAN BILLIE VERLIEST, HARRY?
OKEE, DAT NEEM IK AAN!
BOTENHUIS

HARRY SPURTTE METEEN WEG, MAAR...
VOORUIT, BILLIE, SCHIET OP! HARRY IS AL WEG EN WE HEBBEN OP JOU GEWED!
HET GAAT NIET!

SUFFERD, DIE JE BENT! JE HEBT JE BOOT NIET LOSGEMAAKT!
JE ZEI, DAT HARRY'S BOOT ZOU ZINKEN, MAAR ER GEBEURT NIETS!
BOTENHUIS
KRAK!

HARRY HEEFT GEWONNEN! DAT GAAT JE GELD KOSTEN, DIKKE!
WAAROM IS ZIJN BOOT NIET GEZONKEN?

PECH GEHAD, BILLIE! IK HEB DE GATEN GESTOPT DOOR ER MIJN BENEN DOORHEEN TE STEKEN!
BILLIE, KOM HIER!
BOE HOE, WAAROM MISLUKKEN ALTIJD AL MIJN PLANNETJES?

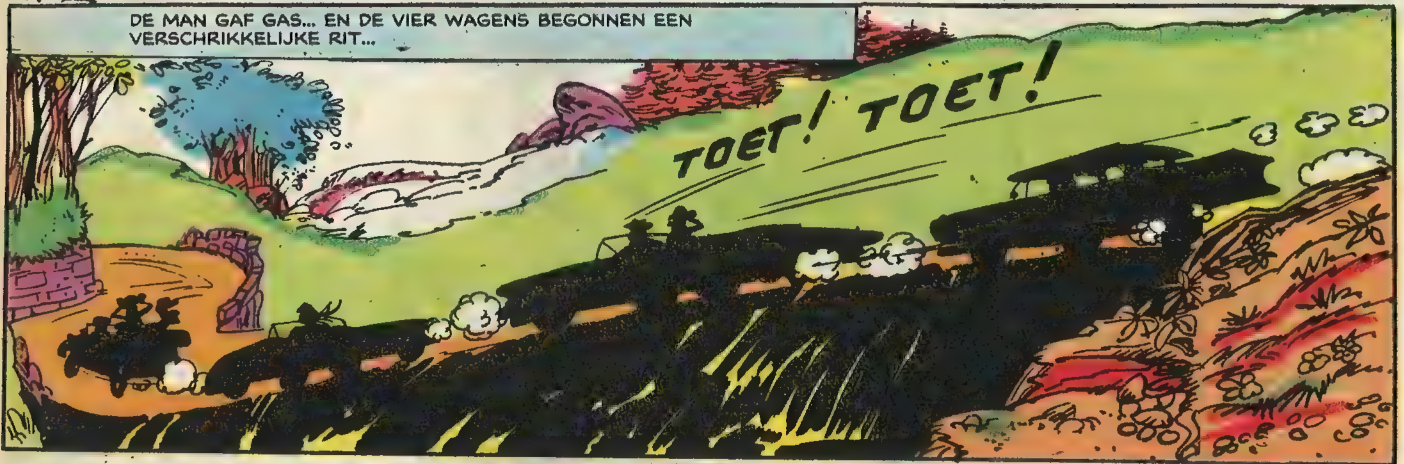

Kareltje Sprint

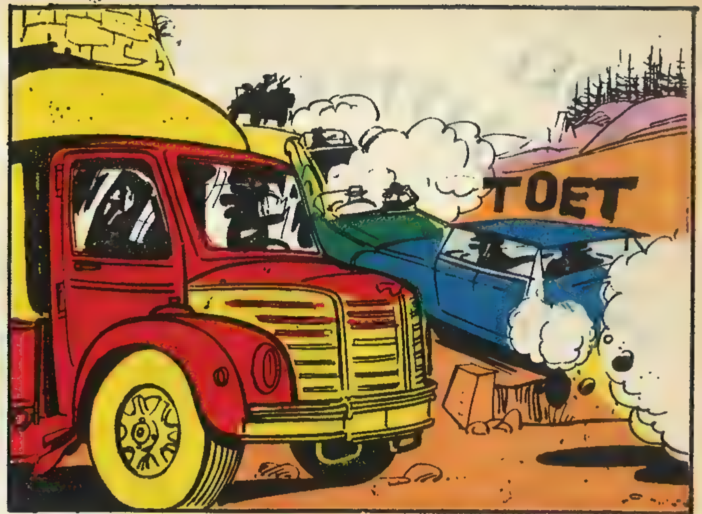

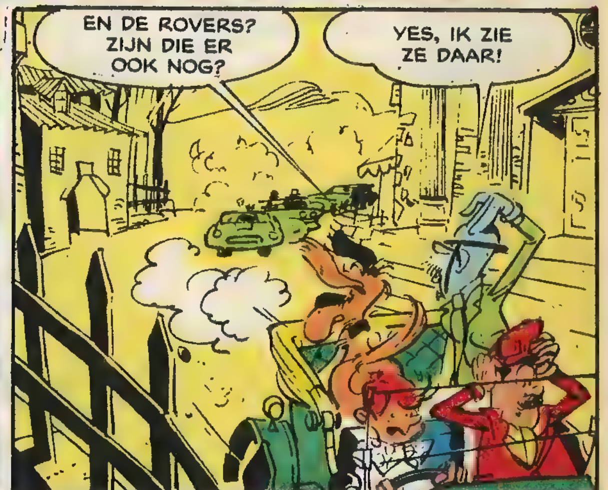

©real presse
GOEIE GENADE!
?!
OLIO
WUAUW!

TOET

OOO, MÓEDER!!
KALM MAAR, OUWE JONGEN! ZE ZIJN VOORBIJ!

INTUSSEN REED DE ITALIA EEN OUDE TOSCAANSE STAD BINNEN...
NOU, LEVEN WE ALLEMAAL NOG?
YES, IK VOEL MIJN EKSTEROGEN!
50

EN DE ROVERS? ZIJN DIE ER OOK NOG?
YES, IK ZIE ZE DAAR!

O, EEN DOODLOPEND STRAATJE!
NEE, ER IS EEN UITGANG!

MAAR NOU HAAL IK ZE IN!

BILL BLUFFER

HIJ IS 'S WERELDS GROOTSTE OPSCHEPPER!

HÈ, HÈ, IK ZIT AL TWEE UUR OP MIJN PAARD!

IK BEN EENS UIT INDIË KOMEN RIJDEN OP VIER SOORTEN DIEREN!

IN DIE TIJD VERKOCHT IK TOUW AAN INDISCHE FAKIRS EN VOOR DAT WERK MOEST IK VEEL REIZEN!

OPEENS HOORDE IK EEN GESIS...

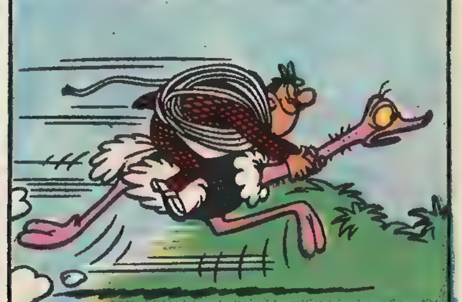
LIEVE HELP, EEN LEKKE BAND!

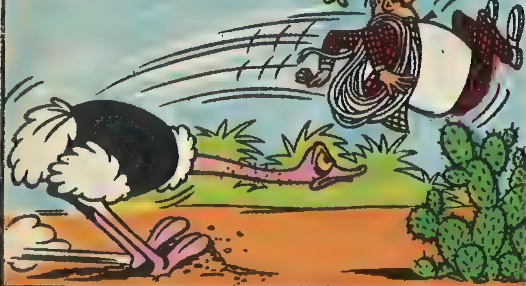
SSSS

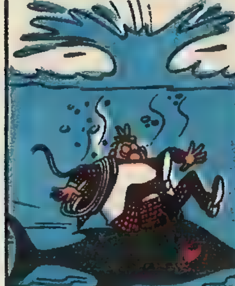

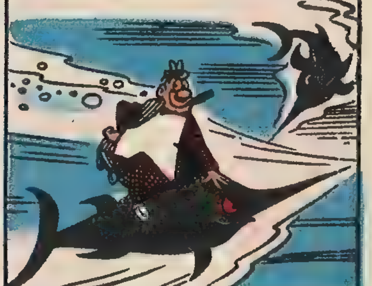

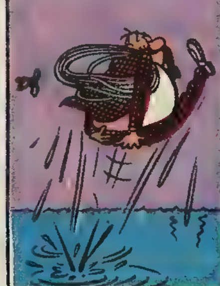

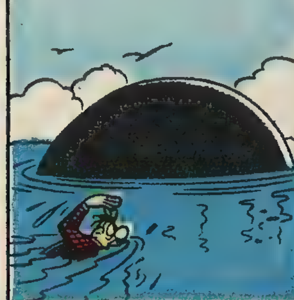

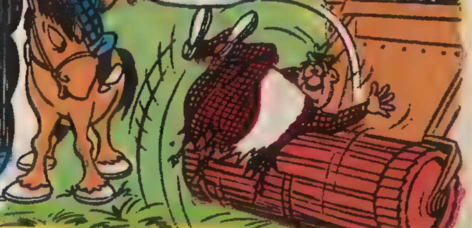

WIN WAT JE ZO GRAAG HEBBEN WILT!

EEN NIEUWE, LEUKE ZAANHAGEL

QUIZ

Bob Wallagh - „oom Bob" voor duizenden jongens en meisjes - komt voor jullie mét een nieuwe vragenquiz van Cacao de Zaan.

De Zaanhagel Hersengymnastiek van Cacaofabriek DE ZAAN

Let eens op: hieronder staan zes leuke vragen die elk meisje en elke jongen gezellig aan het puzzelen zullen zetten. Het gaat er nu in de eerste plaats om die vragen goed te beantwoorden om mee te dingen naar een van de vele fijne prijzen. Kopen wat je zo graag hebben wilt!

HIER KOMEN DE VRAGEN:

1 *Wat betekent dit verkeersbord?*

2 *Waterpolo! Hoeveel spelers heeft een waterpoloploeg?*

3 *Hoe heet deze toren?*

4 *Welke Nederlandse stad heeft dit wapen met sleutels?*

5 *Hoe lang werd er gevochten in de 80-jarige oorlog?*

6 *Hoe heet zo'n afdaling bij skiën?*

WAT JE MOET DOEN

Heb je de, naar je mening, juiste antwoorden gevonden, stuur die dan vóór 15 april a.s. in op een briefkaart naar:

Bureau Schippers, Postbus 841, Amsterdam.

Knip dan de bovenzijde van het pakje Zaanhagel af en plak dat op de briefkaart.

1e prijs kopen wat je wilt tot max. f 100.-

2e prijs kopen wat je wilt tot max. f 75.-

3e - 7e prijs kopen wat je wilt tot max. f 50.-

8e - 12e prijs kopen wat je wilt tot max. f 25.-

13e - 22e prijs kopen wat je wilt tot max. f 10.-

20 troostprijzen kopen wat je wilt tot max. f 5.-

Bob Wallagh beoordeelt alle inzendingen. Iedereen die meedoet krijgt van Cacao de Zaan in elk geval bericht over de uitslag. We hopen, dat dan ook jouw naam bij de gelukkige winnaars staat . . . !

En nu:
aan het werk
en...
veel succes!!

OP DRIFT MET DE SNOESHAAN

5 DOOR JOHN KENNETT

KORTE INHOUD: *Vader Drake wil met de woonschuit, die hij zelf tot kajuitboot verbouwd heeft, van de werf van Cooney naar een botenbouwer in Bowley varen om er daar een motor in te laten zetten. Om in Bowley te komen moet hij door allerlei sloten en kleine kanaaltjes varen, die in de volksmond de „vergeten waterwegen" heten. Op een goede dag aanvaarden vader, moeder, Jan en Judy de reis. Onderweg ontdekken ze tot hun schrik, dat ze vergeten hebben koffie en thee mee te nemen. Ze besluiten daarom met zijn vieren inkopen te gaan doen.*

★ ★ ★

Even later klauterde de hele familie tegen de hoge oever op en moest zich een weg banen door het hoge riet, dat langs de kant van het water groeide. Het was allemaal wel spannend, vond Jan, als je helemaal niet wist, waar je terecht zou komen.

Ze kwamen bij een lange, rechte straatweg uit. Aan weerszijden stonden een aantal aardige bungalows, maar van een winkel ontbrak ieder spoor.

„Waar zijn we hier eigenlijk?" vroeg Jan.

Vader haalde de schouders op.

„Ik zou het werkelijk niet weten," begon hij, en toen gaf Judy een gilletje.

„Daar komt een bus aan!"

Ze keerden zich allemaal om en zagen dat er inderdaad een groene bus in hun richting kwam. Jan kon al op het bordje lezen waar de bus naar toe ging.

„Hij gaat naar Nettlesay," vertelde hij de anderen.

„Dan boffen we, jongens! Kom, we steken de hand op! Misschien stopt hij dan wel."

Ze hadden geluk. De bus bleef vlak bij hen staan. Achter elkaar gingen ze naar binnen. Op naar Nettlesay!

Toen ze daar aankwamen, waren de meeste zaken al gesloten, maar na enig zoeken vonden ze gelukkig een kruidenierswinkel die nog open was. Terwijl moeder haar inkopen deed, nam vader de kinderen mee naar een klein café en bestelde thee voor hun vieren.

De thee smaakte best en na alle wederwaardigheden hadden de Drakes wel erge trek gekregen, zodat ze zich ook de cake, die bij de thee gegeven werd, heerlijk lieten smaken.

Daarna gingen ze terug naar het busstation midden in het plaatsje. Het toeval wilde, dat daar juist een bus, met hetzelfde nummer als die waarin ze hiernaar toe waren gekomen, klaarstond om te vertrekken, maar nu in de tegenovergestelde richting.

Ze stapten in. De bus stroomde weldra vol en begon aan zijn rit.

Jan was in een opperbest humeur en ook de anderen voelden zich weer wat behaaglijker. Jan maakte hen voortdurend aan het lachen door op een komische manier over al hun belevenissen te praten en ze konden nu allemaal de humor wel inzien van alles was er gebeurd was.

„Stel je voor, dat ik me daar een duik nam in water, dat nog geen halve meter diep was!" lachte vader. „Ik had het gevoel alsof ik met mijn hoofd door een meter modder heen kwam!"

Jan en Judy rolden tegen elkaar aan en schudden van het lachen.

Ook moeder kreeg een lachbui en de mensen in de bus begonnen allemaal naar hen te kijken alsof ze dachten dat er aan die familie wel een steekje los zou zijn.

„En u, meneer?" zei een stem naast Jan.

„Mag ik de kaartjes kopen, vader?"

Vader overhandigde hem wat geld. Jan gaf het aan de conductrice, een stevige jonge vrouw met koperkleurig haar en met een ontevreden trek op haar zuur gezicht.

Ze keek op Jan neer en snoof.

„Waar moet je naar toe?" vroeg ze.

Jan deed zijn mond open om te antwoorden, maar vergat om hem weer dicht te doen en staarde dom voor zich uit. Er was juist een verbijsterende gedachte in hem opgekomen.

„Ik kan hier niet de hele avond blijven staan," zei de zure juffrouw. „Waar moet je naar toe?"

Jan zag dat alle passagiers naar hem keken. Zijn sproetig gezicht werd vuurrood.

„Dat... dat weet ik niet," zei hij hulpeloos en keek naar zijn vader.

Maar vader leek ook al helemaal uit het veld geslagen.

De conductrice snoof nog eens.

„Nou, dat is me ook wat moois!" zei ze. „Zo'n grote jongen en die weet nog niet eens waar hij naar toe moet!"

„Dat komt niet, omdat ik het niet weet, waar ik naar toe moet, het komt alleen maar, omdat ik niet weet, hoe het daar heet!"

„En ik weet het ook niet," zei vader

wat hulpeloos. „Ik heb er geen flauw idee van hoe die plek heet."

Jan voelde, hoe iedereen naar hen zat te staren, alsof er nu werkelijk iets vreemds met hen aan de hand was.

„Waar komt u dan vandaan?" vroeg de conductrice weer.

„Van de *Snoeshaan*," zei Jan.

De conductrice leek perplex.

„Van de wát?" vroeg ze hoogst verbaasd.

„Van een boot," zei Jan toen maar gauw.

„Ik weet het al," zei een forse dame, die tegenover Jan zat, op temerige toon. „Het zijn vast en zeker buitenlanders. Ze komen van het een of andere schip en nu zijn ze verdwaald!"

Jan keek kwaad naar de forse vrouw.

„Laat mij het maar even uitleggen," zei moeder haastig. „Ziet u, we waren met een boot gaan varen. . ."

„Wat voor een boot?" vroeg de forse dame belangstellend.

„Een woonark," snauwde vader.

Een aantal mensen begonnen nu door elkaar heen te praten.

„Hij is vast een buitenlandse matroos, wat ik je brom," zei de forse vrouw, terwijl ze zelfvoldaan met haar hoofd knikte. „Dat dacht ik direct al. Hij ziet er helemaal niet Engels uit en die kinderen ook niet."

Jans bloed begon te koken. Wat zeg je me dáárvan!

„Mevrouw, ik ben géén buitenlandse matroos," schreeuwde vader woedend.

„U hoeft niet zo te schreeuwen," zei de conductrice. „Als u met een boot gekomen bent, dan moet u wel een matroos zijn. Dat spreekt vanzelf. Straks gaat u me nog vertellen, dat u niet zeker weet, of u een matroos bent of niet."

Vader kreunde en verborg zijn gezicht in de handen.

„O, ik kan niet meer," zei hij.

„We hebben de boot ergens vastgelegd," zei moeder weer, „want we moesten inkopen doen. Maar nu weten we niet, hoe het daar heet, waar de boot ligt."

„Het was bij een straatweg," zei Judy.

„Dus jullie hebt je boot aan de kant van de weg achtergelaten," zei de conductrice, die nu helemaal in de war was. „Ik dacht dat boten in het water thuishoorden."

Jan begon zich langzamerhand wel een beetje duizelig te voelen.

„De boot ligt ook in het water. Maar langs dat water was een straatweg."

„Ik kan er niets uit wijs worden," verklaarde de conductrice. „Het klinkt me allemaal zo raar in de oren. Hoe ver bent u dan eerst met de bus gereisd?"

Vader keek op.

„Het was ongeveer zeven kilometer van Nettlesay af. Er stonden aan weerskanten van de straat een stuk of wat bungalows."

„De bungalows!" riepen nu alle passagiers in koor. „Ze moeten naar de bungalows!"

„Waarom zei u dat dan niet dadelijk," snauwde de conductrice, „om mij zo mijn tijd te laten verknoeien!"

„Wij dachten toch zo gauw niet aan die bungalows," protesteerde Jan verontwaardigd.

„Nou, jullie zijn me een mooi stel," antwoordde de conductrice schamper. „Dacht jij misschien, dat er daar wolkenkrabbers stonden?"

Ze duwde hem vier kaartjes in de hand en liep door, terwijl iedereen om haar grapje lachte.

De familie Drake zat verlegen voor zich uit te kijken, terwijl de mensen allerlei opmerkingen over hen maakten en hen uitlachten. Jan en Judy hadden wel in de grond willen kruipen.

Ze waren blij toen de bungalows in zicht kwamen. Ze stonden alle vier even vlug op om uit te stappen.

„En toch geloof ik, dat het buitenlanders zijn," hoorde Jan de forse vrouw zeggen, toen ze door het gangpad liepen.

De conductrice mompelde iets over mensen die niets beters te doen hadden dan iemands tijd te verknoeien en die niet eens wisten waar ze heen gingen. . .

Toen reed de bus weer verder.

Jan stak zijn tong uit en vader mopperde wat.

„Wat was dat een afschuwelijke busrit," zei hij. „Die vrouw gaf me het gevoel, alsof ik nog maar vier jaar was."

„Geeft niets, pappie," zei Judy. „We zijn er weer heelhuids afgekomen en zo meteen gaan we fijn op de boot."

Ze staken de weg over, kropen weer door het struikgewas en liepen tussen de bomen door naar de stille oever. De zon stond al zeer laag en in het westen was de lucht helemaal rood.

„Wie het eerst bij de boot is?" vroeg Judy en ze rende voorop.

Jan zette het ook op een lopen. Hij was blij dat ze veilig waren teruggekomen en hij popelde om weer aan boord te gaan.

Wat was dat toch heerlijk, om in zo'n drijvend huis te wonen, dacht hij, en wat zouden ze vannacht heerlijk in hun kooi kunnen slapen. . .

Judy kwam van tussen de bomen te voorschijn. De met gras begroeide oever lag nu voor haar en het water glinsterde in de laatste zonnestralen.

Ze bleef plotseling met open mond stokstijf staan. Als aan de grond genageld bleef ze ongelovig naar de plek kijken,

„Ik kan hier niet de hele avond blijven staan," zei de zure juffrouw. „Waar moet je naar toe?"

waar moeder de boot had vastgelegd. Jan kwam naast haar staan en slaakte een gesmoorde kreet.

Ze hoorden de stemmen van vader en moeder achter zich en zagen het verschrikte gezicht van vader.

„O, waar is de boot ?" riep hij ongerust.

Judy haalde diep adem.

„Hij is weg!" zei ze stomverbaasd.

VII

Die eigenwijze boot!

Het was waar! De *Snoeshaan* was verdwenen. Niets wees erop dat daar ooit een boot gelegen had.

Jan keek eens naar het rimpelige water, tuurde naar alle kanten en staarde toen vader vertwijfeld aan.

„Hij is gestolen!" verklaarde hij. „We moeten de politie waarschuwen. Vader, belt u Scotland Yard toch op!"

„Praat toch geen onzin. Hoe zou iemand nou die boot hebben kunnen stelen!"

„Ik kan me niet eens voorstellen, dat er iemand zou zijn, die hem zou willen stelen," zei moeder. „Maar waar zou dan. . ."

Ze hield plotseling op en haar ogen werden steeds maar groter. Ze wees naar een plek vlak bij de oever.

„O, lieve help!" zei ze zwakjes. „Hij is weg!"

„Ja, dat weten we ook wel," zei Jan, een beetje geërgerd.

„Ik bedoel de boot niet," zei moeder half huilend. „Ik bedoel die plank. . ."

„Ik geloof dat het allemaal een beetje te veel voor je geweest is," zei vader streng. „Wie heeft het nou over een plank!"

„Ik," klaagde moeder. „Ik bedoel die plank, waaraan ik de boot heb vastgebonden toen Jan en jij bezig waren om schone kleren aan te trekken. Die plank stond dáár ongeveer, denk ik, en. . . en. . . nu is die weg."

Ze wees naar een plek, waar een diep gat in de grond was, en waar de plank moest hebben gestaan.

Jan bedacht dat ze de boot nogal haastig hadden verlaten en dat ze helemaal niet hadden gecontroleerd of de touwen wel stevig vastzaten.

„Je wilt toch zeker niet vertellen dat je de boot aan een plank hebt vastgelegd, zonder eerst te kijken of die plank wel stevig in de grond stond ?" vroeg vader streng.

„Ik dacht dat ik het wel goed gedaan had," zei moeder zielig. „Hij stond misschien wel een beetje wiebelig. . ."

„Een beetje wiebelig!" riep vader uit en hij hief zijn handen ten hemel. „Hij wiebelde zo erg, dat de boot hem uit de grond getrokken heeft en ermee vandoor is gegaan! Nu moeten we zoeken naar een boot met een plank erachteraan."

„Welke kant zou hij opgegaan zijn ?" vroeg Judy.

Vader wees naar rechts.

„Die kant uit, met de stroom mee. Joost mag trouwens weten hoe ver hij al afgedreven is," zei hij grimmig. „Waarschijnlijk wel al halverwege de Noordzee. Maar goed, we moeten hem toch vinden. Kom mee!"

Met Jan voorop liepen ze achter elkaar aan de oever af. Jan vroeg zich af hoe lang het wel zou kunnen duren, voordat ze de boot zouden vinden. Hij kon maar een klein stukje van de rivier overzien, want na ongeveer honderd meter verdween deze achter een groepje hoge bomen.

De zon was inmiddels ondergegaan en nu het donkerder werd, vond Jan, dat het water er steeds geheimzinniger ging uit zien.

Het begon opeens tamelijk hard te waaien. De wind blies over de open vlakte, raasde in hun oren en suisde door het buigende riet.

Toen ze bij de bomen kwamen, begon Jan het op een lopen te zetten om zo gauw mogelijk tussen de stammen vandaan te zijn. Toen hij er aan de andere kant weer uitkwam, bleef hij staan. Zijn hart sprong op van blijdschap!

„Ik zie hem!" riep hij over zijn schouder.

Hij kon nu weer een recht stuk van de rivier overzien, en daar lag de *Snoeshaan*, op nog geen vijftig meter afstand, vastgelopen tussen de biezen aan de waterkant. Er was echter één ding, dat het allemaal wel een beetje moeilijker maakte. De familie Drake stond aan de éne kant van het water en de boot lag aan de andere kant. . .

Jan keerde zich om, toen vader tussen de bomen te voorschijn kwam met moeder en Judy achter zich. Vader bleef eveneens staan en staarde naar de boot.

„Ook dat nog," zei hij somber. „Ik had wel kunnen denken, dat er zo iets nog zou kunnen gebeuren!"

„Ik zou niet weten, hoe we aan de overkant moeten komen, vader," zei Jan. „U wel ?"

„Ik weet het wel," kwam Judy tussenbeide. „Pappie kan wel even naar de

Het scheen Jan toe dat ze al kilometers hadden gelopen, toen hij eindelijk iets zag, dat hem deed juichen van plezier.

overkant zwemmen en de boot hiernaar toe trekken!"

Vader huiverde in de koude wind en sloeg de kraag van zijn jas op.

„Pappie prakkizeert er niet over," zei hij. „Pappie wil geen longontsteking oplopen. Pappie vindt één koud bad per dag meer dan voldoende!"

Jan grinnikte. „Maar hoe moeten we dan wel aan de overkant komen?" vroeg moeder ongerust. „We kunnen niets doen, voordat we daar zijn."

Ze liepen wat heen en weer op de oever en wierpen sombere blikken op de *Snoeshaan*.

„Er moet toch een mogelijkheid zijn," zei Jan nadenkend.

„Nou vooruit, jongen, vertel jij ons dan eens wat we moeten doen," zei vader.

Jan trok zijn voorhoofd in rimpels en dacht na. Maar toen haalde hij de schouders op. „Ik weet het niet," zei hij ontmoedigd.

Vader klopte hem op de schouder.

„Knap bedacht, hoor," mompelde hij.

Judy maakte een sprongetje.

„Wacht eens even, vader. Ik heb het! Als we net zo lang aan deze kant blijven doorlopen, tot we bij een brug komen, dan kunnen we oversteken en aan de overkant weer teruglopen naar de boot toe."

Vader knikte.

„Er zal wel niets anders op zitten. Maar we hoeven nu weer niet allemaal mee te gaan. Jij kunt beter hier bij moeder blijven, Judy."

„Maar ik ga wel met u mee, vader," zei Jan vlug. „Wij zullen samen weleens even gauw een brug opzoeken." Hij had geen zin om hier rustig te blijven wachten. Hij vond dat het de plicht van de mensen was om moeilijkheden op te lossen.

„Goed," zei vader, „kom dan maar mee!"

Ze liepen nu naast elkaar langs de oever. Het scheen Jan toe dat ze al kilometers hadden gelopen, toen hij eindelijk iets zag, dat hem deed juichen van plezier.

„Een brug!"

Toen ze dichterbij gekomen waren, zagen ze, dat het een ijzeren spoorbrug was. Ze kropen onder het prikkeldraad door, dat de spoorlijn versperde, klommen op de brug en liepen naar de overkant.

Nu moesten ze tegen de wind optornen en zwoegden achter elkaar voort. Eindelijk zag Jan Judy staan, die aan de overkant naar hen wuifde. Hij wuifde terug en rende toen vlug voor vader uit. Nu waren ze vlak bij de *Snoeshaan*. Zo dadelijk zou alle leed geleden zijn.

Daar kwam een harde windstoot. Jan zag hoe het riet en de biezen ombogen; hij merkte, dat de boot even overhelde en toen begon de achtersteven van de kant af te drijven. Hij slikte. Hij schreeuwde van schrik. De *Snoeshaan* dreef af! Door de wind was hij weer uit de biezen losgeraakt.

Jan begon te rennen. Hij hoorde vader iets achter zich roepen. Zijn draf ging over in een galop. Moeder en Judy stonden te trappelen aan de overkant en gilden, dat hij nog harder moest rennen!

Hij kwam te laat. Toen hij bij de plek kwam, waar de boot gelegen had, was het vaartuig al een paar meter van de kant af gedreven.

Daar dreef die rare *Snoeshaan* weer. Jan keek achterom en zag dat vader was blijven staan. Het leek wel, alsof hij zich de haren uit het hoofd trok. Jan had veel zin om hetzelfde te doen.

Hij bedacht zich echter en riep tegen moeder en Judy, dat ze op de andere oever moesten meelopen. Toen zette hij de achtervolging weer in.

Het was een lange en vermoeiende race en op sommige momenten erg opwindend. De *Snoeshaan* dreef namelijk van tijd tot tijd naar één van de beide oevers, maar steeds kwam er dan juist een windvlaag die hem deed bijdraaien net op het moment dat Jan dacht dat zij de boot zó zouden kunnen grijpen.

De *Snoeshaan* dreef maar voort, over rechte einden, maar ook in de bochten, alsof hij door een of andere geheimzinnige macht werd bestuurd.

Jan bleef voortsukkelen, aangemoedigd door vader, die af en toe ook iets tegen moeder en Judy riep.

Eindelijk zag Jan de spoorbrug weer voor zich opdoemen. En tot zijn grote opluchting kwam de *Snoeshaan* daar tot rust, door vrij onzacht met de boeg tegen de ijzeren balken van de brug te rammen, aan de kant waar moeder en Judy liepen.

Toch was Jan nog de eerste die de boot bereikte en hij probeerde het aanlegtouw te pakken te krijgen. De *Snoeshaan* lag half onder de brug. Toen hij het touw veilig en wel in zijn handen had, riep Jan zo hard hij kon: „Hoera!!"

Moeder en Judy arriveerden op hetzelfde ogenblik dat vader onder het prikkeldraad doorkroop om bij hen op de oever te komen.

„Dat we nou dat hele eind voor niets hebben gelopen," zei hij spijtig. „We hadden hier evengoed kunnen blijven staan om te wachten tot die eigenwijze boot bij óns kwam!"

Moeder zuchtte eens diep.

„Ik moet zeggen, dat het inderdaad wel een rare snoeshaan is," zei ze. „Hij schijnt het leuk te vinden er in zijn eentje vandoor te gaan en dan bovendien nog achterstevoren te varen!"

„Wat gaan we nou doen," vroeg Jan aan vader. „Het is haast helemaal donker."

Judy geeuwde eens en vader hielp haar op de boot.

„We blijven hier overnachten. We zijn allemaal doodmoe. Gaan jullie drieën vast in de kajuit. Ik zal de boot aan de brug vastbinden en dan gaan we allemaal onder de wol."

Een paar minuten later zat Jan op zijn slaapbank en nam een teug van een kop hete thee. Hij voelde zich heerlijk knus en slaperig. Het was een wondermooie dag geweest, dacht hij, al hadden ze dan ook nog zóveel pech gehad. Varen op een boot was toch wel het mooiste dat er bestond. Nog veel spannender dan hij gedacht had.

„Het was een fijne dag, niet, vader?" vroeg hij. Vader grijnsde eens wat tegen hem.

„We mogen niet mopperen. We hebben het er niet slecht afgebracht. We zijn al een heel eind op weg gekomen en nu hebben we een mooi rustig plekje gevonden om te slapen. . ."

Hij zweeg plotseling en keek verschrikt op. Jan vloog overeind in zijn bed en keek vader verbijsterd aan. Er klonk een gerommel alsof het in de verte onweerde.

Het kwam steeds dichterbij en werd oorverdovend, terwijl het vergezeld ging van een soort gerammel en gesis.

Jan voelde dat de boot begon te schommelen. Dat geschommel werd zó hevig, dat zijn tanden tegen elkaar begonnen te klapperen. Vader riep hem iets toe, maar hij kon het niet verstaan door het lawaai vlak boven zijn hoofd.

Langzamerhand werd het zachter en stierf eindelijk helemaal uit.

„Lieve help!" zei Jan.

Uit de andere slaapplaats klonken opgewonden kreten van moeder en Judy.

„Wat was dat?" riep Judy.

„Een aardbeving!" antwoordde Jan opgewonden.

„Ach wel nee, natuurlijk niet," zei vader, „maak je maar niet ongerust. Het was alleen maar een trein die over de brug reed."

„O, is het anders niet?" riep moeder sarcastisch. „Heb ik jou niet horen zeggen, dat we zo'n heerlijk rustig plekje hadden gevonden om te slapen?"

Vader lachte en knipoogde tegen Judy. Hij ging rechtop zitten om de kleine olielamp uit te blazen, die aan de wand van de kajuit hing. *Wordt vervolgd*

groot nieuws voor de jeugd van Nederland!

opnieuw is een spannend boek verschenen over:

ARCHIE, DE MAN VAN STAAL

speciale prijs slechts 95 ct.
Voor België 15 F.

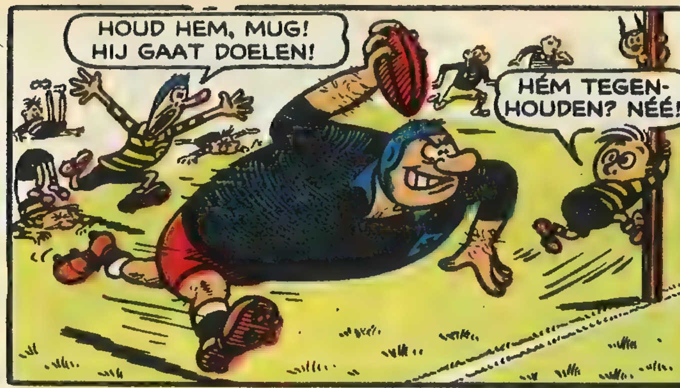
de bezorger van dit blad heeft het!

Als Ted en Ken, samen met hun onafscheidelijke vriend Archie, hun jacht door tropische wateren sturen, zien ze plotseling een vliegtuig brandend neerstorten. De piloot kan zich met zijn parachute redden en Archie vist hem op uit zee. Met zijn laatste krachten vertelt de piloot dat zich in het vliegtuig een kostbare lading bevindt, die koste wat het kost geborgen moet worden. Ted, Ken en Archie nemen die taak op zich en daarbij tuimelen ze van het ene avontuur in het andere. De boef Dagusta, die zelf de buit wil bemachtigen, zit hen dwars. Inlandse stammen nemen hen gevangen, Archie moet een gevecht op leven en dood leveren met een inktvis en een school haaien, hij moet een neushoorn met zijn blote handen bedwingen en nog veel meer staaltjes van moed en kracht leveren om zichzelf en zijn vrienden, en tenslotte ook de kostbare lading in veiligheid te brengen. 80 bladzijden spannende avonturen. Een fantastisch en meeslepend stripverhaal in kleuren!

VERKRIJGBAAR DOOR TUSSENKOMST VAN DE BOEKHANDEL. RECHTSTREEKSE BESTELLINGEN WORDEN UITGEVOERD NA ONTVANGST VAN HET VERSCHULDIGDE BEDRAG AD F 0.95 OP POSTREKENING NR. 9229 VAN DE N.V. DRUKKERIJ DE SPAARNESTAD, AFDELING EXTRA-UITGAVEN, TE HAARLEM. OP HET GIROSTROOKJE DUIDELIJK VERMELDEN: „ARCHIE, DE MAN VAN STAAL". A.U.B. GEEN GELD OF POSTZEGELS IN BRIEVEN INSLUITEN. OOK GEEN EXTRA-POSTZEGELS OP EEN BRIEFKAART PLAKKEN. RECHTSTREEKSE BESTELLINGEN KUNNEN OOK WORDEN OPGEGEVEN BIJ DE PLAATSELIJKE AGENT VAN DIT BLAD.

MUG en MIK

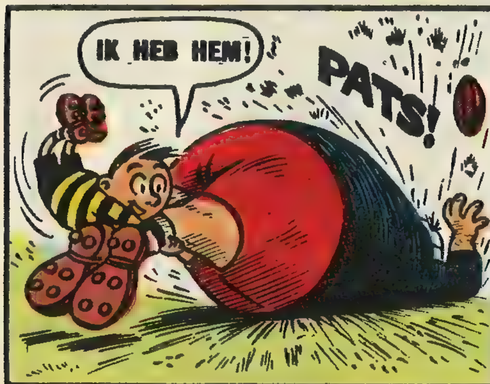

Het komt in de bus

ONZE CORRESPONDENTIE- EN RUILRUBRIEK

Vervolg van bladzij 2

Ria Wessels (16), Stoofdijk 64, Dinteloord, zoekt een correspondentievriend of -vriendin van zestien of zeventien jaar. Hobby's: turnen, zwemmen, foto's van filmsterren. • *Anja Nedermouwe (15), Westersingel 40, Rotterdam-3,* wil corresponderen met een r.k. jongen of meisje van vijftien of zestien jaar. Hobby's: zwemmen en lucifersmerken. • *Rikie van Lierop (15), Vogelsberg C 76, Maarheeze (N.-Br.), Rian van Himbergen (15), Stationsstraat C 127, Maarheeze (N.-Br.)* en *Ellie van Lierop (14), Vogelsberg C 76, Maarheeze (N.-Br.),* willen corresponderen met drie jongens van vijftien tot zeventien jaar. Hobby's: schaatsen en zwemmen. • *Bep Stoop (12), Willem III-straat 30, Zevenbergen (N.-Br.),* wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd. Hobby's: moderne muziek en schaatsen. • *Bertus van Boekel (19), Lingedijk 5, Gellicum (Gld.),* wil corresponderen met een r.k. meisje tussen zeventien en twintig jaar, liefst uit Noord-Brabant. Hobby's: voetballen, schaatsen en zingen. • *Piet Outenaar (11), Wildelandweg 25, Nunspeet (Gld.),* doet de volgende aanbieding: voor tien sigarebandjes geeft hij twee speldjes en een Ivanhoe-plaat terug. • *Ingrid Bijl (13), Rijnstraat 110 III, Amsterdam-Zuid,* zoekt een correspondentievriend of -vriendin van haar leeftijd of ouder. Hobby: dieren. • *Marie-Jeanne Cnops (15), Fonteinstraat 28, Leuven, België,* wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. Hobby's: dansen, moderne muziek en zwemmen. • *Anja Bouwmeester (10), G. J. Mulderstraat 20a, Rotterdam,* wil corresponderen met een jongen of meisje van haar leeftijd uit Nederland. Hobby's: zwemmen, ballet, suikerzakjes, sigarebandjes en lucifersmerken. • *Freyja Baljet (17), Van Dalenlaan 134, Santpoort-Zuid,* wil corresponderen met een jongen van ongeveer achttien jaar uit Vlaanderen in België. Hobby's: wandelen en toneelspelen. • *André Corthout, Schoterweg 72, Schoot-Tesenderlo, Limburg, België,* wil corresponderen met een meisje van zeventien of achttien jaar. • *Maudy de Sera (13), Beatrixstraat 30, Nuenen (N.-Br.)* en *Ingrid van de Wildenberg (12), Beatrixstraat 26, Nuenen (N.-Br.),* willen corresponderen met een jongen of meisje van hun leeftijd. • *Elly Miedema (16), Prins Hendrikkade 7, Franeker,* wil corresponderen met een jongen van zeventien of achttien jaar. • *Eke Wiarda (10), Stationsweg 56, Sint-Nicolaasga (Fr.),* wil in het Nederlands corresponderen met jongens en meisjes uit het buitenland. Hobby's: postzegels en ansichtkaarten. Wie heeft adressen voor haar? • *Roosje Walaluhum (14), G. Imbosstraat 99, Foxhol,* wil corresponderen met een Ambonese jongen of meisje van haar leeftijd. Hobby's: dansen, foto's van filmsterren en zangers. • *Charmaine Beryl Simons, Verzetslaan 23, Almelo,* wil corresponderen met jongens en meisjes van zestien jaar uit Noord-Brabant of Limburg.

Cliff Rendall

HET GEHEIM VAN DE VIJF VIERKANTEN

SCIENCE FICTION

VOLKOMEN IN DE MACHT VAN MATIC, EEN ONBEKEND RUIMTE-WEZEN, ZIJN CLIFF EN SHENA NAAR EEN PLANEET VER BUITEN ONS ZONNESTELSEL GEREISD...

DE ONTSNAPPINGSBOOT HEEFT EEN PERFECTE STAARTLANDING UITGEVOERD EN STAAT NU ROERLOOS OP DE SLECHTS DOOR STERREN VERLICHTE PLANEET TERAKTION...

KIJK, HIER ZIJN DE RUIMTEPAKKEN EN OOK DE NOODRANTSOENEN!

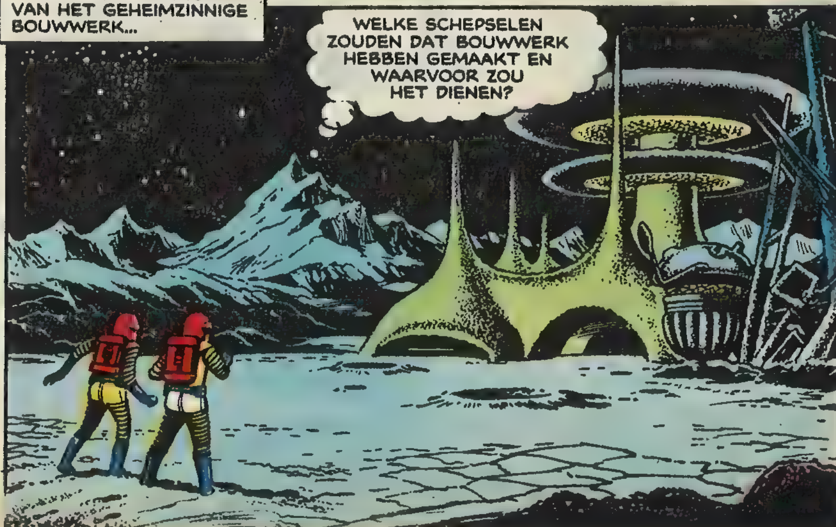
ATTENTIE, BEWONERS VAN TERRA! DE PLANEET, WAAROP U BENT GELAND, WERD VROEGER DOOR UW GELEERDEN VULCANUS GENOEMD. MAAR UW GELEERDEN KREGEN NOOIT ZEKERHEID OVER HET BESTAAN VAN DEZE PLANEET. TERAKTION, OF ALS U WILT VULCANUS, DREEF ONGEVEER HONDERD JAAR GELEDEN UIT UW ZONNESTELSEL WEG. OVERIGENS WERD DIT VOORVAL OP AARDE NIET OPGEMERKT.

ONMOGELIJK! ONZE OBSERVATORIA...

DE DEUR VAN HET TOESTEL GAAT AUTOMATISCH OPEN, ALS ZE HUN RUIMTEPAKKEN HEBBEN AANGETROKKEN. DICHT BIJ ELKAAR STEKEN ZE EVEN LATER DE VLAKTE OVER. ZE KUNNEN NIET MET ELKAAR SPREKEN, WANT ER BEVINDT ZICH GEEN COMMUNICATIESYSTEEM IN DE PAKKEN.

ONDER DE BOOGVORMIGE OPENING VAN HET GEBOUW ZOEKEN CLIFF EN SHENA NAAR EEN DEUR. MAAR PLOTSELING WORDT HUN AANDACHT GETROKKEN DOOR ENKELE BEWEGENDE VOORWERPEN BIJ DE STELLAGE...

DE MAN VAN STAAL

TED, KEN EN ARCHIE HADDEN DE SCHOENER DE MEEUW ONBEMAND OP ZEE AANGETROFFEN EN PROBEERDEN NA TE GAAN, WAAR DE BEMANNING WAS GEBLEVEN. OP EEN KLEIN EILAND WERDEN ZE DOOR INBOORLINGEN AANGEVALLEN...

DE VRIENDEN ZOCHTEN DEKKING EN TED BEDIENDE KOORTSACHTIG ZIJN ZENDER.

VLUG, ARCHIE, JAAG ZE WEG!

MAAR ARCHIE GEHOORZAAMDE NIET MEER.

LIEVE HELP, DIE SPEER HEEFT ZIJN MECHANISME BESCHADIGD!

ARCHIE WAS NU BUITEN CONTROLE MAAR HIJ BESCHIKTE NOG STEEDS OVER GROTE KRACHT.

WAT DOET HIJ NU?

LATEN WE HOPEN, DAT HIJ DIE WILDEN WEET TE VERJAGEN!

DE AANVOERDER VAN DE INBOORLINGEN RIEP:

GRIJP DE REUS! HIJ MOET STERVEN!

MAAR TOEN DE MANNEN ARCHIE AANRAAKTEN, KREGEN ZE DE SCHRIK VAN HUN LEVEN...

HIJ IS GLOEIEND HEET!

DAT ZIT ZE NIET GLAD!

OP DAT OGENBLIK VIEL DE SPEER UIT ARCHIES RUG...

IK HOOP, DAT HIJ NU WEER GEHOORZAAMT!

JA, IK OOK!

TOT BEIDER OPLUCHTING BLEEK ARCHIE WEER TE GEHOORZAMEN
VOORUIT, DOE JE BEST!
GOED ZO! NU GAAN ZE WEL AAN DE HAAL!

EN INDERDAAD VERDWENEN DE MANNEN IN DE JUNGLE.
GELUKKIG, DAAR GAAN ZE! NU KUNNEN WE MET REIS AFREKENEN!
JA, HIJ IS DE SCHULD VAN ALLES!

DE VRIENDEN DACHTEN, DAT KALDO, REIS' MEDEPLICHTIGE, WAS OMGEKOMEN, MAAR IN WERKELIJKHEID HAD REIS HEM AAN BOORD VAN ZIJN JACHT GENOMEN.
REIS WILDE ONS DODEN, OMDAT HIJ BANG WAS, DAT WIJ ACHTER HET GEHEIM VAN DE SCHOENER ZOUDEN KOMEN!

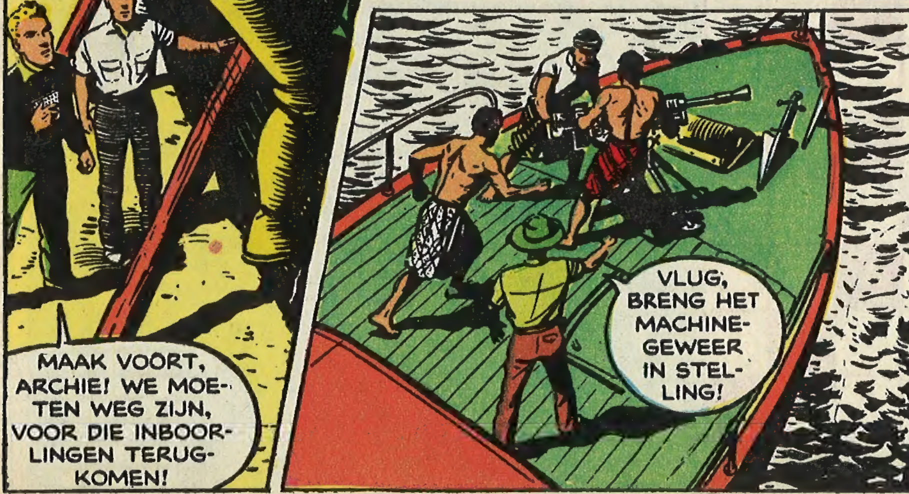

DUS VOLGENS JOU ZIJN ZE ONTSNAPT? GOED, WE ZULLEN ZIEN!
HUN SCHIP IS ERGENS VASTGELOPEN!

INTUSSEN WERD DE SCHOENER REISVAARDIG GEMAAKT...
MAAK VOORT, ARCHIE! WE MOETEN WEG ZIJN, VOOR DIE INBOORLINGEN TERUGKOMEN!

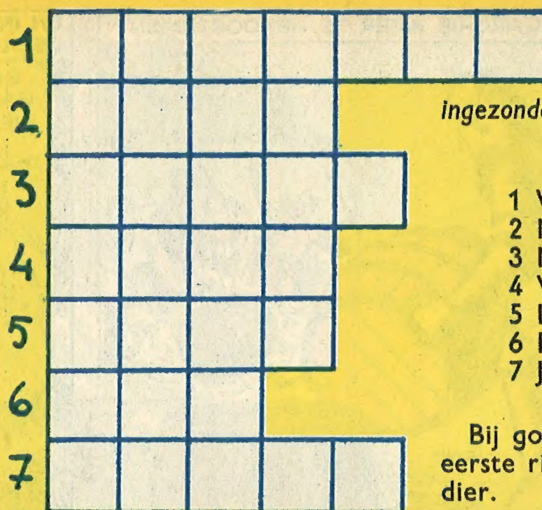

DE ROBOT HAALDE DE STUTTEN WEG.
ARCHIE MOET NOG EEN GEUL GRAVEN.
JA, ZO GAUW HIJ MET DE STUTTEN KLAAR IS.

OP DAT MOMENT VERSCHEEN HET JACHT VAN REIS...
DAAR ZIJN ZE EN DAAR IS OOK DE SCHOENER!

VLUG, BRENG HET MACHINEGEWEER IN STELLING!

REIS NAM ACHTER HET WAPEN PLAATS EN RICHTTE...
IK MOET HEN UITSCHAKELEN! ZE MOGEN HET GEHEIM VAN DE SCHOENER NIET ONTDEKKEN!

Wie puzzelt er mee?

PUZZEL

ingezonden door K. Delger in Winschoten

1 Wapen
2 Niet dicht
3 Niet rond
4 Vorm van lopen
5 Lichaamsdeel
6 Familielid
7 Jongensnaam

Bij goede oplossing lees je op de eerste rij verticaal de naam van een dier.

OPLOSSINGEN VAN DE PUZZELS UIT ONS VORIGE NUMMER

A-puzzel

M A T R A S
A N A N A S
N A M A A K
G A L A N T
A N K A R A
A A N T A L
N A J A A R

De eerste letters vormen het woord: MANGAAN.

Puzzel van Lotje de Bock in Breda

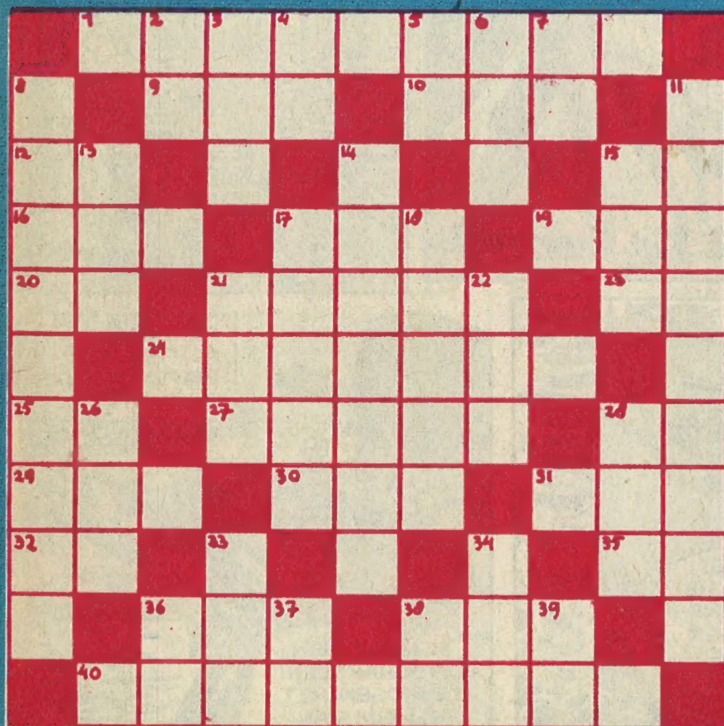
O S L O
K R O K U S
D U S T E R
K O T T E R
W A A R D I N
R E K E N E N
S A B E L
T A N D

T I N
H O N D
B R U I S T
I N K T
L IJ S T E R
B A L K
E I K E L
A S L A
T O L K

Van boven naar beneden lees je in cursieve letters het spreekwoord: OOST, WEST, THUIS BEST.

Horizontaal:

1 Plaats in Duitsland
9 Europeaan
10 Lokspijs
12 Jongensnaam
15 Vader
16 Dier
17 Mannetjesgeit
19 Mannetjesbij
20 Soortelijk gewicht (afk.)
21 Niet smal
23 Nederlandse Spoorwegen (afk.)
24 Plaats in Limburg
25 Langspeelplaat (afk.)
27 Meervoud van lid
28 Muzieknoot
29 Nachtvogel
30 Naaldboom
31 Blad papier
32 Persoonlijk voornaamwoord
35 Reeds
36 Stap
38 Lof
40 Land in Europa

KRUISWOORDPUZZEL

ingezonden door J. v. Gelder in Hattem

Verticaal:

2 Groente
3 Zwarte, harsachtige stof
4 Poste restante (afk.)
5 Deel van een mast
6 Niet wild
7 Produkt dat overblijft na verbranding
8 Plaats in Zuid-Holland
11 Plaats in Zuid-Frankrijk
13 Deel van de week
14 Plaats in Zuid-Holland
15 Keukengerei
17 Niet smal
18 Meervoud van keel
21 Onderdeel van een fiets
22 Naaldboom
26 Gebiedende wijs van pikken
28 Zee (Engels)
33 Kledingstuk
34 Tegengestelde van dichtbij
36 Rivier in Italië
37 Salvo titulo (afk.)
38 Voegwoord
39 Volgorde

DE GOUDEN STAD

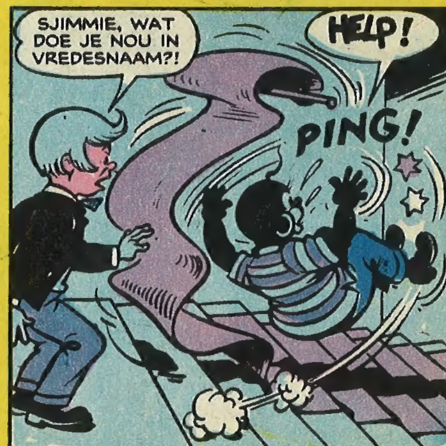

Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassaulaan 51, Haarlem. Abonnementsprijs: 25 cent. Losse nummers: 35 cent.
Voor België adres: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 36, Antwerpen. Prijs: 5 frank.
Bij betaling van abonnementsgeld: postrekening 682400 t.n.v. Sjors van de Rebellenclub, Haarlem. A.u.b. vermelden: abonnement per post of per bezorger.